

12. mai 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-797/23

Meta Platforms Ireland (autoriõigused ja autoriõigusega kaasnevad õigused)

Euroopa Kohtu poole pöördui seoses Meta kaebusega Itaalia sideameti (AGCOM) otsuse peale. Meta väitel on Itaalia õigusnormid, millega on kehtestatud kord, mille eesmärk on tagada õiglane tasu ajakirjandusväljaannete veebikasutuse eest, vastuolus Euroopa Liidu raamistikuga, mis käsitleb kirjastajate õigusi digitaalsel ühtsel turul.

Euroopa Kohus leidis otsuses, et kirjastajate õigus õiglasele tasule on Euroopa Liidu õigusega kooskõlas tingimusel, et see tasu on majanduslik vastutasu loa eest kasutada nende väljaandeid veebis. Lisaks peab kirjastajatel olema õigus sellise loa andmisest keelduda või anda see tasuta. Samuti ei tohi nõuda tasu teenuseosutajatelt, kes neid väljaandeid ei kasuta.

Euroopa Kohus märkis, et teenuseosutajatele kehtestatud kohustused alustada läbirääkimisi kirjastajatega, piiramata selle aja jooksul sisu nähtavust, ning teha kättesaadavaks tasu arvutamiseks vajalikud andmed piiravad küll ettevõtlusvabadust, kuid tunduvad olevat põhjendatud, kuna need aitavad kaasa Euroopa Liidu õiguse eesmärkidele tagada hästi toimiv ja õiglane autoriõiguse turg ning võimaldada kirjastajatel oma investeringuid tagasi teenida.

Euroopa Kohtu hinnangul võimaldavad sellised kohustused, mis tugevdavad kirjastajate kaitset, luua õiglase tasakaalu ühelt poolt ettevõtlusvabaduse ning teiselt poolt intellektuaalomandiõiguse ja õiguse meediavabadusele ja meedia mitmekesisusele vahel.

[Pressiteade](#)

[Otsus](#)

13. mai 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-286/25

BRANDL (põllumajandusmaa kasutusvaldused Ungaris)

2013. aastal võttis Ungari vastu seaduse, millega kaotati alates 1. maist 2014 põllumajandusmaa kasutusvalduse õigused isikutel, kes ei olnud maa omanikuga perekondlikult seotud. Euroopa Kohus leidis 21. mai 2019. aasta otsuses, et need normid rikuvad kapitali vaba liikumise põhimõtet ning Euroopa Liidu põhiõiguste hartaga tagatud omandiõigust. 2021. aastal võttis Ungari selle kohtuotsuse täitmiseks vastu uued sätted. Need võimaldavad igal füüsilisel või juriidilisel isikul, kelle kasutusvalduse õigused olid kinnistusraamatust kustutatud, taotleda nende õiguste taastamist ning saada rahalist hüvitist.

Selles kontekstis taastas Ungari äriühing BRANDL 2021. aastal oma kasutusvalduse õigused. Ungari õigus näeb ette, et hüvitist arvutatakse järgmiselt: 1/20 kinnisasja turuväärtusest kustutamise päeval, korruptatuna nende aastate arvuga, mis möödusid kustutamise ja õiguste taastamise vahel. Leides, et selline hüvitist ei kata talle tekitatud kahju piisavalt, esitas BRANDL kaebuse Győri kohtusse. See kohus esitas Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse küsimuses, kas Euroopa Liidu õigus välistab sellised riigisisese normid, mis piiravad hüvitise andmist üksnes rahalise hüvitisega, mis arvutatakse ainult kinnisasja turuväärtuse alusel ajal, mil kasutusvalduse õigused kustutati.

¹ Lühiülelaates kajastatud lahendite kokkuvõtted põhinevad Euroopa Kohtu kodulehel avaldatud pressiteadetel. Vt ka https://curia.europa.eu/jcms/jcms/Jo2_7052/et/

Euroopa Kohus leidis, et Euroopa Liidu õigus välistab hüvitise arvutamise üksnes selle alusel, milline oli maa turuväärtus hetkel, mil need õigused maa registrist kustutati. Sellise kriteeriumi kasutamine hüvitise määramiseks ei võimalda kannatanule piisavat hüvitist tekitatud kahju eest.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

13. mai 2026

Euroopa Kohtu otsus kohtuasjas C-155/25

Euroopa Komisjon vs. Itaalia (Itaalia avalike haridusasutuste värbamissüsteem)

Itaalias värvatakse avalike haridusasutuste haldus-, tehniline ja abipersonal (ATA personal) tähtjaliste lepingute alusel, et ajutiselt täita vabu ametikohti, samas kui samadele ametikohtadele saab nad alaliselt tööle võtta ainult konkursside kaudu. Neid konkursse ei korraldata kindla ajakava alusel ning need on mõeldud üksnes selle kategooria töötajatele, kellel on vähemalt kaheaastane töökogemus sellise lepingu alusel.

Euroopa Komisjon leiab, et selline süsteem on vastuolus Euroopa Liidu tähtjalise tööga seotud õigusega, mis näeb ette nende lepingute kasutamise piiramise ning soosib alaliste töösuhete loomist. Seetõttu esitas Euroopa Komisjon Itaalia vastu rikkumishagi.

Euroopa Kohus rahuldab Euroopa Komisjoni hagi ja leidis, et Itaalia süsteem rikub Euroopa Liidu õigust. Kohus märkis esmalt, et Itaalia õigus ei sätesta ATA personalile ei tähtjaliste lepingute maksimaalset kestust ega nende arvu. Seejärel rõhutas kohus, et alaliste ametikohtadele pääsemise konkursside tingimus, mille kohaselt peab enne osalemist olema vähemalt kaks aastat töötatud tähtjalise lepinguga, soodustab selliste lepingute kasutamist, kuigi tegelikult täidetakse nende abil püsivaid ja pikaajalisi töövajadusi.

Lisaks leidis kohus, et Itaalia ei saa õigustuseks tuua vajadust paindlikkuse järele, kuna õigusaktid ei määra selgeid ja konkreetseid olukordi, millal järjestikuste tähtjaliste lepingute kasutamine oleks põhjendatud, ega taga, et need lepingud vastaksid tegelikule paindlikkuse vajadusele. Samuti ei peeta hiljuti korraldatud konkursside läbiviimist piisavaks meetmeks kuritarvituste vältimiseks, kuna need toimuvad juhuslikult ja ettearvamatult ega suuda seetõttu ära hoida tähtjaliste lepingute järjestikust kasutamist.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#)

13. mai 2026

Üldkohtu otsus kohtuasjas T-24/25

Les Éditions Albert René vs. EUIPO (Obelix)

2020. aastal registreeris Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) sõnamärgi „Obelix“ relvade, laskemoona ja lõhkeainetega seotud kaupade jaoks Poola ettevõtja kasuks. Asterixi ja Obeliksi koomiksita kirjastaja Les Éditions Albert René taotles selle kehtetuks tunnistamist, tuginedes oma varasemale ELi kaubamärgile OBELIX ning väites, et uus kaubamärk kahjustab selle mainet. EUIPO lükkas taotluse siiski tagasi, leides muu hulgas, et varasema kaubamärgi tuntus ei ole piisavalt tõendatud.

Üldkohtusse tühistas EUIPO otsuse. Kohus rõhutas, et kaubamärgi tuntust tuleb hinnata kõiki asjakohaseid asjaolusid koos arvesse võttes, isegi kui üksikud tõendid eraldi ei pruugi seda tõendada.

EUIPO hinnang oli aga puudulik ja ekslik. Eelkõige ei arvestatud piisavalt tõenditega, kus tähis „Obelix“ või „Obélix“ esines koos ®-märgiga, mis viitab registreeritud kaubamärgile. Samuti ei olnud põhjendatud jätta kõrvale tõendid, kus seda tähist kasutati koos „Asterixi“ nimega, sest selline kooskasutus ei välista, et „Obelixit“ tajutakse eraldiseisva ja iseseisva, tuntust omandanud kaubamärgina.

Lisaks leidis kohus, et EUIPO ei hinnanud piisavalt, kas kahe kaubamärgi vahel võib tekkida seos, mis paneks tarbijad neid omavahel seostama ning mis võiks kahjustada varasema kaubamärgi mainet. Sellist analüüsi ei tohi piirata ainult kaupade ja teenuste erinevuste või sihtrühmade kattuvuse puudumise tuvastamisega. Seoste olemasolu tuleb hinnata tervikuna, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas varasema kaubamärgi eristusvõimet ja selle tuntust.

[Pressiteade](#) (inglise keeles)

[Otsus](#) (inglise keeles)